

Kış Güneşi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Kasım 2023

Bir düş' ün tahliyesini üstlendim ve süt-limandı şehir:

Aşkın aksisinde gerçekleri yüklendi şiir

B/atlı bir g/izin bastıramadığım isyanı ve metruk heceler üşüşürken başımda göğe bandım yalnızlığı:
kök hücrelerinde yerkürenin köpükler saçtı ağzı kalemin ve dişli bir isyanı bastırdım ve işte başvurduğum
Ulu Makam...

Her renk ayrı bir duyguya denk düştü ve gözümde düştü yalnız geçen yıllarımın gıyabında üşüyen
ellerime değdi kayan yıldızın ışıltısı:

Göz pınarlarımda saklı bulutlar ve sürüklenen nameler.

Ilık bir düş aldım bir başıma ve serinledi yüreğim:

Yetmedi lakin...

İliklerime kadar çoğaldım aldığım düşün damlalarında saklıydı feryadım ve tek Sığınağım...

Allah var gam yok.

Öksüz yüreğinde anaç kuşun.

Eklem yerleri kanayan şiirlerim ve ben...

Şatafatlı yalnızlığımın Sultaniydim ve baskınına uğradığım kadar yağmurun kışı giyindim bir Kasım gecesini
kuş gibi çırpındım Aralık öncesi...

Yine yetmedi.

Ötüşen kuşlara öykündüm ve bir hayalim daha düşük yaptı, hüznün hırkamda saklı ruhum ve kalemin
bodoslama sevdiğim ikbalim ve kaderim kederi sırtlandım öncemde kaderi yuhalayandı inançsız gölgeler

nasıl da şirk koşuyorlardı yüce Huda'ya:

Tövbe ettim onlar adına ama yetmedi:

Rükû ettim sabahın ferinde saklı şafağın çağrısında şakağıma dayalı kaleme sürdüm ruhumu kurşun misali üstüme yağan acıya bandım yine sözcüklerin şerefesinde nasıl ki düşkündüm şerefime ve şerif olarak atandım şiir meclisinde bir kasaba mahiyetinde iken içimde saklı sözcükler: her biri adam boyu ve yeltendim ölüme ama vakti gelmemişti henüz.

Yaltaklanan iblise lanet okudum ruhumda sureler bedenimde tarifsiz bir acı ve açamadığım kadar bir Allah'ın kuluna içimi...

İçtimada geçen yıllarım.

İmtina ettiğim tüm sevdiklerim.

İkmale kalan bir öğrenci gibi sırtlandım defteri keberi ve sayfaları boş hayatın hoşluk dolu arzusunda sözüm ona doldurdum boş kadehleri elbet içtiğim zezem suyu sersemlediğim kadar hayatın güvertesinde kaptanıderyası iklimin bazen bir sandal bazen bir yolcu en çok da miçosu olduğum yalnızlığım günbegün büyüyen ıssızlığım ıskaladığım kadar mutluluğu ıslıklanansa iç sesim.

İdamesi ömrün...

Yeltendiğim ölüm.

Öncemde teşrif eden bir hüzün.

Bense yerin göğün kâh yıldızı kâh bir gül mahiyetinde geçerken dünüm...

İflah olmaz bir yalnızlık sırtlandığım.

İsyanı bastıran bir yeniçeri titizliğinde kazan kaldıran yağmur dolu bulutlar ve ruhumu teslim alan sözcükler...

Kapışandı yer gök.

Karambole gelen bir yük...

Misal heybemde sızan bir gök kuşağı...

Misal küfemde saklı anıların gergin kuşağı...

Misal yüreğimdeki hırçın rüzgâr.

Meali hüzün olan sık sık veryansın ettiğim öncem ve andaki mevcudiyetim:

Hiçliğime ramak kala.

Varla yok arası mutluluğun vebali boynuna şiirlerin.

Kıskandığım ve öykündüğümse sadece ve her defasında kendim yine kendim...

Kimyamda saklı çözeltiler ve yağmura serptiğim tuz ruhu.

Aşüfte imgeler bol keseden caka satan.

Alengirli notalar çoktan esir düşmüşken sol anahtarına...

Sağım solum.

Önüm arkam:

Sobelendiğim kış güneşi kim bilir kaç bayttı içine düştüğüm s/onsuzluğun t/uzağı.

Alt bilincime şerh düşen rüyalarım uyandıgımda hatırlamasam bile kalemin bilincinde kayıt altında ve işte başımı alıp da gidemezken kendimden ve mevsimden en çok da otağı kurduğum annemin yüreğinde saklı iken sureler ve suretimde hazan sunumunda evrenin asla itibar etmediğim yalan yana yakıla da

büyüyen sevdam ve çalınmış olsa da yaşam sevincim içine düşmediğim tuzağı iblisin.
Koruyucu meleklerim iş başında ve saklı tutulası akıl meleklerim iyi gelen yorgun ruhuma ve yılgın yıllara.

Teftişe çıkan gün batımı uzamında yıldızların ve işte ansızın doğan mehtabın sevinci.
Irak olsam da hayattan içimde saklı yaşama rüzgârı yaşatılası cümleler yanaşmasam da insanlara uzaktan uzağa sevdiğim ve işte aşkın nakşu sözcüklerin na'şu kalemimse sönmek bilmeyen bir meşale tutsaklığında hayallerin ve son bulmayan umudun cızırtılı frekansında kesintisiz yayın yapan sevdalı ve yanık yüreğim...

Yâdında mazinin.

Yarenim sevginin.

Yaftaları zalimin.

Yongası evrenin...

Ve sözcüklerin üstüne çektiğim o atlastan yorgan...

Bir yortu bazen imgeler ya da maya çaldığım gölün durgunluğuna öykündüğüm kadar dalgaların hışmına uğramış iken benliğim...

Oysaki ben sadece bir damlaya denk düşen fevri istikameti iken sözcüklerin ve işte firar ettiğim bedenim yüreğimse kaygan bir zeminde yosun tutan sözcüklerden derlediğim binlerce cümleye ışık tutan serkeş bir yalnızlık ve hüznle yüklendiğim kadar hayatı ve dertleri bendim sadece ben annemin yüreğinde duaların eşliğinde saklı nasıl ki o da bende kayıtlı bir şiir gibi tutsağı iken sonsuzluğun uzamında eş düştüğüm bir masaldan sökün eden hayallerin nezdinde kâh yanan kâh sönen gemici feneri karıştığım kadar okyanusa ve bitimsiz hayallere...